

Ι ΠΕΡΙΠΕΤΙΑ ΤΟΥ
ΠΙΓΚΟΥΝΟΥ

ΣΥΧΡΑΦΛΣ ΚΕ
ΗΚΟΝΟΓΡΑΦΙ

ΠΕΔΙΑ ΤΟΥ ΨΙ ΤΑ
ΚΕΡΔΙΜΙΩΝ ΝΙΠΙΑΓΟΓΙΟΥ

ΕΚΔΟΞΕΣ
ΠΑΡΑΜΙΘΑΔΕΣ

Αγαπητοί γονείς,

Η ιστορία που κρατάτε στα χέρια σας προέκυψε από τα παιδιά, μέσα από την ενασχόλησή μας με το χειμώνα και τα ζώα των πάγων. Μια μέρα κάναμε ένα φανταστικό ταξίδι σε ένα χιονισμένο δάσος στο οποίο δεν υπήρχαν άνθρωποι. Τα παιδιά με τα μάτια της φαντασίας τους ταξίδεψαν στο δάσος αυτό. Είδαν και άκουσαν πολλά... έναν πολικό λύκο που ψάχνει φαγητό, μια πολική αρκούδα που ψάχνει τα μωρά της, ένα πολικό λαγό που ψάχνει και αυτός φαγητό, μια κουκουβάγια που παίρνει ξύλα για να φτιάξει τη φωλιά της, ένα πιγκουίνο που βουτάει στη λίμνη, τον παγωμένο αέρα που φυσάει τα δέντρα, ένα κλαδί που σπάει, έναν θαλάσσιο ελέφαντα, που προσπαθεί να σώσει ένα ψάρι και να το βάλει πάλι στη λίμνη, γιατί βγήκε από αυτή, ένα παγοκρύσταλλο που κάνει μουσική από τον αέρα που φυσάει και μια πολική αλεπού που παίζει. Οι ιδέες των παιδιών συνοδεύτηκαν με ήχους που έκαναν μόνα τους και στη συνέχεια ταυτίστηκαν με κάποια μουσικά όργανα, που τα παιδιά αποφάσισαν ότι ταίριαζαν. Έπειτα προσπάθησαν να συνθέσουν όλες τις ιδέες και να φτιάξουν το δικό τους παραμύθι. Πρότειναν τίτλους και έγραψαν όπως μπορούσαν με φωνημική βοήθεια όλα τα στοιχεία του βιβλίου μας. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα παιδιά έδωσαν λύσεις σε καταστάσεις, χρησιμοποιώντας κοινωνικές δεξιότητες και αξίες που έχουν εσωτερικεύσει όπως ενσυναίσθηση, ομαδικότητα αλληλεγγύη, αλληλοβοήθεια, αλλά και γνώσεις που έχουν εμπεδώσει όπως που ζει ο πιγκουίνος, τι χρειαζόμαστε ένα χάρτη κλπ. Τα παιδιά στη συνέχεια το έπαιξαν χωρίς λόγια, αλλά μόνο με όργανα (ηχοϊστορία) ακολουθώντας τη σωστή χρονική ακολουθία. Έγιναν συγγραφείς, εικονογράφοι και εκδότες της ιστορίας τους... Ελπίζουμε να την απολαύσετε!

Οι νηπιαγωγοί
Κατερίνα Γιαννάκη & Βάσω Τζούρου

Εικονογράφοι ανά σελίδα

1. Νέστορας
2. Διονύσης
3. Εμμανουήλ
4. Άκης
5. Βασίλης
6. Κλειώ
7. Ιωάννα
8. Μιχάλης
9. Πελαγία
10. Κωνσταντίνος
11. Κρυσταλλία
12. Μαρία
13. Λέων
14. Τόμι
15. Σπύρος
16. Λέαντρο
17. Ντάριο
18. Εύα

Μια φορά και ένα καιρό σε ένα χιονισμένο δάσος στο Βόρειο Πόλο ήταν ένας πολικός λαγός και έψαχνε φαγητό. Χοροπηδούσε στο χιόνι και όπως προχωρούσε μπήκε βαθιά μέσα στο δάσος.

Λαγός

Στο δρόμο του συνάντησε ξαφνικά και ένα πολικό
λύκο που και αυτός έψαχνε φαγητό. Μόλις ο λύκος είδε
το λαγό μπροστά του όρμησε για να τον φάει. Το
λαγουδάκι όμως με μια γρήγορη κίνηση πήδηξε πίσω και
έτρεξε πολύ μακριά.

ΕΤΡΕΞΕ
ΜΑΚΡΙΑ

Ο λύκος απογοητευμένος, αφού έχασε το φαγητό του συνέχισε να ψάχνει... περπατούσε περπατούσε και είδε από μακριά κάτι που ήταν άσπρο και κουνιόταν. Πλησίασε σιγά σιγά, γιατί σκέφτηκε ότι μπορεί να ήταν πιο δυνατό ζώο από αυτόν και να μη μπορούσε να το νικήσει. Όπως πλησίασε, είδε ότι ήταν μια **πολική αλεπού**, κατάλαβε ότι ήταν πιο δυνατός από αυτή, έδωσε ένα πήδημα για να την πιάσει, αλλά και αυτή ξέφυγε και κρύφτηκε βαθιά μέσα στο δάσος.

ΑΛΕΠΟΥ

Ο ΛΥΚΟΣ ΟΝΗΡΕΥΕΤΕ ΚΡΕΑΣ

Αποφάσισε έτσι, να γυρίσει στο σπίτι του... ήταν πολύ κουρασμένος και η κοιλιά του γουργούριζε δυνατά, αφού δεν έπιασε κανένα ζώο θα κοιμόταν πεινασμένος. Εκεί που κοιμόταν ονειρεύτηκε ένα μεγάλο κομμάτι κρέας... που νόμιζε ότι ήταν αληθινό. Το λιγουρεύτηκε και άνοιξε το στόμα για να το φάει...

Εκείνη τη στιγμή ένας δυνατός αέρας ακούστηκε μέσα από τα δέντρα, ένας παγοκρύσταλλος έκανε έναν ήχο σα μουσική και από τον αέρα ένα κλαδί έσπασε με δύναμη...

ΑΕΡΑΣ

Ο λύκος τρόμαξε, ξύπνησε και κρύωνε πολύ... είχε παγωνιά και προσπάθησε να κάνει κάτι για να μη κρυώνει. Έφτιαξε ένα ζεστό τσάι και αμέσως θυμήθηκε ότι είχε και λίγο φαγητό που είχε ξεχάσει! Αφού τελείωσε το φαγητό του αποφάσισε να πάει μια μακρινή βόλτα στο δάσος που του άρεσε πολύ.

1 NOV 1

ΚΟΥ ΚΟΥΒΑ⁷ ΓΙΟΥ

Όταν έφτασε κοντά στον καταρράκτη που έπεφτε το νερό με δύναμη, είδε δίπλα πάνω στο μεγάλο δέντρο τη φίλη του την πολική κουκουβάγια που έφτιαχνε τη φωλιά της με ξυλάκια. Μέσα στη φωλιά είχε δυο αυγά. Ακούστηκε πρώτα ένα ΚΡΑΚ! και μετά άλλο ένα, και βγήκαν τα δυο μωρά της κουκουβάγιας. Ο λύκος τα είδε και αισθάνθηκε χαρά.

Χαιρέτησε τη κουκουβάγια και συνέχισε το δρόμο του... εκεί που προχωρούσε είδε ένα ζώο άγνωστο, περίεργο, που δεν το είχε ξαναδεί...

«Τι ζώο είσαι εσύ; Μου φαίνεσαι περίεργο..»

«Είμαι **πιγκουίνος!** Έχω ταξιδέψει από πολύ μακριά για να φτάσω ως εδώ. Έφτιαξα ένα χάρτη και ταξίδεψα μέρες πολλές από το Νότιο Πόλο που ζω για να φτάσω στο Βορρά! Ήταν το όνειρο μου να δω πως είναι εδώ».

«Τι ωραία! Καλά έκανες. Έλα... θα σου δείξω εγώ το Βόρειο Πόλο, είναι υπέροχα εδώ!».

ΙΜΕ ΠΙΓΚΟΥΙΝΟΣ

Όπως προχωρούσαν συνάντησαν μια πολική αρκούδα που έκλαιγε..

«Γιατί κλαίς; Τι συμβαίνει;» ρώτησε ο λύκος.

«Έχασα τα μωρά μου, τα αρκουδάκια μου, δεν είναι στη φωλιά μας... τι θα κάνω τώρα;»

«Θα σε βοηθήσουμε εμείς! Μην ανησυχείς», απάντησαν και τα δυο μαζί.

Ξεκίνησαν, λοιπόν, να προχωρούν πιο βαθιά. Ο πιγκουίνος κοιτούσε τα πάντα με τα μάτια του ορθάνοιχτα από την έκπληξη.

Την προηγούμενη μέρα τα αρκουδάκια όπως έπαιζαν στο χιόνι, είδαν μια αλεπού να τρέχει, μάλλον την ίδια που είχε τρομάξει ο λύκος. Άρχισαν και αυτά να τρέχουν από το φόβο τους ότι τα κυνηγάει και μπήκαν βαθιά μέσα στα παγόβουνα.

Μετά από κάποια στιγμή σταμάτησαν, είχαν βρεθεί κάπου που δεν είχαν ξαναπάει ποτέ. Εκεί είχε μια περίεργη λίμνη που ήταν σχεδόν ολόκληρη παγωμένη. Είχε παγιδευτεί σε αυτή ένα ψάρι με το κεφάλι του έξω από το νερό και την ουρά του μέσα. Πιο μακριά ήταν ένας θαλάσσιος ελέφαντας που προσπαθούσε να βοηθήσει το ψαράκι, αλλά δε μπορούσε να το φτάσει... παρακάλεσε τα αρκουδάκια να βοηθήσουν.

Πραγματικά έτρεξαν αμέσως, όμως όπως έσπρωξαν το ψαράκι γλίστρησαν μέσα και δε μπορούσαν να βγουν. Ούτε ο θαλάσσιος ελέφαντας μπορούσε να βοηθήσει, γιατί θα παγιδευόταν και αυτός.

Α Ο Κ Ο Υ Δ Α Κ Ι Α

ΧΙΩΝΙ ¹³

Αποφάσισε να πάει να βρει βοήθεια, άρχισε να προχωράει με την κοιλιά του στον πάγο, αλλά δεν έβλεπε κανένα... μετά από πολύ ώρα συνάντησε την παρέα των ζώων που έψαχναν τα αρκουδάκια. Η μαμά αρκούδα ρώτησε με αγωνία τον θαλάσσιο ελέφαντα: «Μήπως έχεις δει πουθενά δυο αρκουδάκια; Είναι τα παιδιά μου...»

«Και βέβαια τα έχω δει, για αυτό είμαι εδώ. Ψάχνω κάποιον να με βοηθήσει, γιατί εγώ δεν μπορώ μόνος μου. Έχουν παγιδευτεί πιο κάτω από εδώ, στα παγόβουνα».

«Πάμε γρήγορα!», είπε ο πιγκουίνος «θα βοηθήσουμε όλοι». Όταν έφτασαν στα αρκουδάκια, είδαν ότι ήταν πολύ δύσκολο να τα φτάσουν. Ο πιγκουίνος ήταν ο μόνος που μπορούσε να βοηθήσει, ήταν πιο μικρός και ήξερε να γλιστράει καλά στον πάγο.

Πραγματικά έφτασε κοντά στα δυο αρκουδάκια, όμως δε μπορούσε να τα σηκώσει. Τότε σκέφτηκε... πήρε φόρα από πίσω και έσπρωξε το ένα με το κεφάλι του ίσα να ανέβει λίγο. Ακριβώς εκεί στην άκρη ήταν η μαμά αρκούδα που το έπιασε αμέσως. Έκανε το ίδιο και με το άλλο και έτσι βγήκαν και τα δυο.

ΣΟΘΗΚΑΝ
ΤΑ
ΑΡΚΟΥΔΑΚΙΑ

Έτρεξαν χαρούμενα στην αγκαλιά της μαμάς τους
και η αρκούδα ευχαρίστησε όλα τα ζώα που την βοήθησαν.

ΜΑΜΑ

Ήταν πια η ώρα μετά από αυτή την περιπέτεια, ο πιγκουίνος να ξεκινήσει το μεγάλο ταξίδι του γυρισμού στο Νότιο Πόλο. Ο λύκος λυπήθηκε πολύ που θα έφευγε ο νέος τους φίλος.

«Θες να έρθεις εσύ μαζί μου τώρα; Να δεις το μέρος που ζω και να ζήσουμε νέες περιπέτειες;» του πρότεινε ο πιγκουίνος.

Ο λύκος δέχτηκε με ενθουσιασμό και αρχίσανε το μεγάλο ταξίδι τους. Και ζήσανε αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

ΝΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ

ΠΟΣ Ο ΠΙΓΚΟΥΙΝΟΣ

ΒΡΕΘΗΚΕ

ΤΟ

ΒΟΡΙΟ ΠΟΛΟ

ΙΔΕ ΕΚΙ

ΚΕ ΤΙ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

ΕΜΑΣ

ΤΙΝ

ΙΣΤΟΡΙΑ

